

voljnega zaslužka, ob katerem bi mogli živeti.

C) Očitajo nam, da smo neproduktiven stan, ki prejema za svoje malenkostno opravilo itak previsoke plače.

To očitjanje je istotako ponesrečeno, ker je nezmisljeno.

Kje pa obstoja kaka javna splošna šola, ki bi ne imela namena, z vzgojo potrebnih etičnih kvalitete in naobrazbo intelekta opremiti mladino s sposobnostjo ali inteligenco ali, kar je isto, z večjo porabnostjo pri proizvajanju vrednosti na kateremkoli gospodarskem polju?

Nimajo li vse splošne javne šole v bistvu tega namena? Ako se že strokovnim šolam tega ne odreka, nima pa li tudi posvetna ljudska šola tega namena, da si ne izključno za eno določeno stroko?

Ni li ljudska šola edino izključno izobraževališče širšim množicam produktivnih delavskih slojev?

Čemu pa razpisujejo za nas učitelje razne gospodarske, strokovne tečaje nego v svrhu, da si pridobimo več zmožnosti, v mladini povišati produktivno inteligenco v tej ali oni panogi gospodarstva? Ne pričakujejo li morda, da bo mladina po našem prizadevanju, po vzgoji in pouku, svojo inteligenco pozneje na pošten in pravičen način izdatno uporabljala? Gotovo ne bomo mi učinkovali v direktnem proizvajanju življenjskih potrebščin, ampak naraščaj, ki se v vseh šolah po nas usposablja za izdatnejše, razumnejše proizvajanje in porabljanje.

Nas pa nazivljati neproduktivnim, ko vendar zbijamo, izvajamo in utrjujemo najmenitnejša produkcijska sredstva, namreč sile, ležeče v človeku samem, kaže le zopet ignoranco istih, ki bi najpametnejše storili, da o tem predmetu sploh molčijo. Se li končno ne razlikuje posvetna šola od zasebnih, konfesionalnih šol bistveno ravno po tem momentu, da služi splošna javna predvsem kulturnim produktivnim smotrom družbe v svrhu ustvarjanja blaginje na tem svetu, medtem ko slednje le zasledujejo ozke in omejene smotre le ene institucije, namene le enega v resnici neproduktivnega stanu?

Tudi državne statistike dokazujejo, da je človeštvo v drugi polovici preteklega stoletja hitreje, da si že nezadostno napredovalo, nego v prejšnjem desetletju vkup. Ni morda moderno šolstvo zadnjih 40 let ničesar pripomoglo k temu napredku, posebno ljudsko šolstvo?

Z veliko vneto skušajo proglašati šolstvo kot falitno in brezpomembno in s tem tudi nas; pa ne pojde, ker se vsa očitjanja pravičnemu presojevanju odkrivajo kot nesmisel.

V.

Prava reforma ljudskega šolstva.

Iz dosedanjega je razvidno, da nimamo baš pogrešati zanimanja za šolstvo v sedanjem času. Pa le reformni predlogi in nasveti strokovnjakov, kakor so to Kerschensteiner, Förster, Jodl, imajo pomen za povzdigo šolstva in našega stanu.

Reakcionarna politična stranka ima v zalogi le preosnove, po katerih bi spravili šolstvo nazaj na stališče konkordatske šole, posebno pa učiteljstvo v hlapčevstvo in sužnost. Ker bi taka reforma bila v istini najcenejša se ji deloma pridružuje tudi meščanska stranka po Nemškem (Steinwender). Skupna jima je reforma, ki ima v glavnem namen, kolikor možno znižati bremena za šolstvo. Po tem načelu hočejo preosnovati in obenem zadeti učiteljstvo, ki ga hočejo spraviti ob vse pravice, ker jima postaja neprijetno. Namesto, da bi se bojevali zoper nepravilnost, ki vlada v razdelitvi stroškov za šolstvo zoper zapravljanje bogastva v nekulturne svrhe, se lotevajo z vneto uničevanja šolstva samega. Skrajšati hočejo šolsko dobo, znižati učiteljsko naobrazbo in v hlapčevstvo vprezati stan, ki najbolj potrebuje svobode.

Šolstvo more izpolnjevati svojo kulturno nalogo le tedaj, ako ne odrečeta glavna činitelja: sposobno, značajno učiteljstvo in dober šolski obisk. Proti obeh faktorjema so pa naperjeni reformni predlogi šolstvu sovražnih strank. S skrajšanjem šolske dobe hočejo legalizirati slab šolski obisk, z uničevanjem eksistenčnega položaja učiteljstva pa onemogočiti naobrazbo, značajno učiteljstvo. Nikoli se namreč še niso v hlapčevstvu, v pomanjkanju in zavrženosti razvili plemeniti značaji, ampak le suženjska нрав.

Reakcionarstvo vedno bolj sebe obremenja z raznimi protinapravami, s katerimi si prizadeva paralelizirati samovznikle podrobne kulturne organizacije in naprave družbe.

Ustanovila se je javna ljudska šola, ustanavljajo konfesionalne šole kot protitež. Ravno tako pri zadržanosti, pri časopisju, gledišču, naposled celo proti Sokolstvu. Splošni kulturni napredek jim dela skrb, napravljati ga hočejo iluzoričnega s protinapravami. Da bi nehale sa-

movznikle naprave, bi takoj opustili vse svoje prisiljene naprave, ker bi postale zanje brezpomembne. Le javnemu ljudskemu šolstvu pa ne morejo nasproti postaviti ekvivalenta istega pomena; z množičnimi napori si ga izkušajo zaradi tega podrediti.

Tako pride, da šola nima in ne pride do miru, ki je temeljni pogoj nje uspešnega delovanja.

Ničesar ne škoduje javni, organizirani vzgoji in naobrazbi toliko, kakor tisto večno vznemirjanje šolskega obrata z blatenjem, zasledovanjem in zapostavljanjem učiteljev, s hujškanjem staršev in mladine zoper šolo in nas, kakor je danes sploh običajno in se z vneto prakticira.

Ničesar ne škoduje uspešnemu izpolnjevanju kulturne naloge šolstva huje, nego zaradi preganjanja, skrajno slabega gnotnega stanja in nesigurnosti eksistence ozlovoljeno, izmučeno in obupno učiteljstvo.

Šola potrebuje miru. Mir se ji pa daje najbolje s tem, da se skrbi za zadostno, visoko naobrazbo učiteljskega naraščaja, da se zagotovi učiteljstvu zadovoljivo gnotno stanje in povoljni pravni položaj. Vsaka druga reforma je neumestna, celo uničujoča za to humanitarno napravo, ker je nenaravna, bistvu šolstva protivna. Le zadovoljno, v svoji eksistenci varno se čuteče, primerno naobrazeno, važno, svojega poklica z življenjskimi sredstvi primerno opremljeno učiteljstvo bo z vneto uresničevalo ideale učiteljeve osebnosti, kakor nam jo razkazujejo reformatorji strokovnjaki.

Skrajni čas je, da prevzame najvišja družabna organizacija redu in pravičnosti, to je država sama, šolstvo v svoje okrilje, da ga štiti in mu zagotovi prepotrebni mir. Ker mora biti v resnici realizirana skrb vsakodobno živeče družbe za potomstvo, je poleg sodstva najnaravnejša in najmenitnejša zadeva organizirane družbe ali države.

Ta skrb državi jamči v največji meri stalen obstoj in zadovoljiv razvoj. Ta skrb obsega vse starše, vse življenje vzdržujočih, torej skupno družbo. V vitalnem interesu družbe je torej, da šola proglašati kot izključno svojo zadevo, da jo štiti in izpopolnjuje. Dandanes je pa ljudska šola in z njo vred tudi učiteljstvo še pastorka v družbi. Zapostavljeni smo in izročeni nekulturnemu preganjanju in mrcvarjenju nestaršev in drugih političkih koristolovcev, ki nimajo smisla za usodo bodočih pokoljenj.

Zahtevamo, da se nas ceni s kulturnim merilom, po splošnem napredku, po vsakodobni sodbi koristno delujočega, novorojenega rodu in po mnenju staršev, ki živijo svoje življenje le zarodu v prid. Pravo reformo vsebuje nakratko zahteva:

Dajte šoli mir; skrb vam bodi nje izpopolnitev in razvoj, in sicer s tem, da skrbite za zmožno, voljno in zadovoljno učiteljstvo.

Kdor hoče res kaj za šolo storiti, mora za nas to storiti, le od nas je odvisna rentabiliteta šolstva. Uničevanje naših eksistence pomenja uničevanje šolstva, propadanje sedanje kulture v bodočih rodovih.

Ni mi treba podrobno govoriti o mizeriji naših prejemkov, nezadostni so za najnižje potrebe življenja, saj to vsi dobro poznamo. Naloga naše organizacije je, braniti šolstvo in s tem samega sebe ter boriti se za večjo pravičnost v naših prejemkih. V svojem boju pa še ni mogla doseči popolnih uspehov, ker še nedostaja popolne enotnosti in solidarnosti vsega avstrijskega učiteljstva brez razlike narodnosti in pripadnosti političnim strankam.

Uspeh nam je upati le od najtesnejše centralne organizacije vseh že obstoječih učiteljskih avstrijskih združenj, ki ima določevati najuspešnejše akcije v izpolnjevanje naših opravičenih zahtev glede višje prednaobrazbe kakor eksistenčnega stanja. Med akcijami se mi zdi skupni apel na vse starše, ki jim še nista odmrta ljubezen do zaroda in interes na njega bodoči sreči, najprimernejše sredstvo.

V tem apelu na starše naj se jim odpirajo oči o preteči nevarnosti za potomstvo in obenem zbuja jasna zavest o velikem pomenu šolstva za določitev srečnejše usode nastopajočih rodov!

Od štajersk. Lehrerbunda.

Odbor štajerskega Lehrerbunda je imel v Gradcu dne 11. t. m. sejo. Vršila se je od polu 8. zvečer do en četrta na 1. ponoči po temle vzporedi:

1. Volitev zapisnikarjev in blagajničarjev. 2. Plačno vprašanje. 3. Franc Jožefova ustanova. 4. Izpremembe pravil. 5. Stanovnik (Standesausweis). 6. Predlogi.

K 1. Bundova zapisnikarja sta Konrad Sattler in Avg. Požegar. Denarničar je tov. Alojs Kasper.

K 2. Nemški tovariši so bili nujenja, da je »Zveza slov. učiteljev in učiteljic« premalo sodelovala pri pospeševanju uravnave učiteljskih plač, da je premeška in premlačna itd. V obrambo »Zveze« razloži odbornik Požegar razmere na Spodnjem Štajerskem ter navede vse, kar smo »Zvezniki« zamogli v stvari storiti. Končno poda sledečo izjavo: »Navzoči 3 slovenski odborniki štajerskega Lehrerbunda izjavijo, da je Zveza slov. uč. in učiteljic na Sp. Štajerskem vse ukrenila, kar ji je bilo v pospeševanje uravnave učiteljskih plač ukreniti mogoče.« Ta izjava se je vzela soglasno na znanje.

K 3. Poročilo tov. Schreithoferja o razdelitvi obresti Fr. Jožefove ustanove se je odobrilo. Prosilk je vsako leto mnogo. Vbodoče bo treba prošnje za podporo opremiti z natančnimi dokazi ubožnosti. Najmanjše podpore bodo po 15 K.

K 4. Predlagane izpremembe Bundovih pravil se sprejmejo. Vbodoče ne bo več odposlanski zborov, ki stanejo premnogo denarja.

K 5. O stanovniku je poročal tov. Kasper. Podjetje se je obneslo tako ugodno, da se sme sigurno izdati za prihodnje leto nov šematizem.

K 6. Predloga ni stavil nihče. Koncem resnih razprav so se duhovi pomirili in obrabi so postali vedri. »Le v tovarstvu in stanovski slogi je moč«, smo dejali si segali v roke ter se razšli z nado na boljše čase.

A. Požegar

IV. shod narodno-radikalnega dijaštva.

Shod je bil v Ljubljani dne 16. t. m. in je bil dobro obiskan. Sprejete so bile na tem shodu tele resolucije:

Narodno-radikalno dijaštvo, zbrano na IV. svojem shodu v Ljubljani, izjavlja

1. k narodnostnemu vprašanju:

Z ozirom na naše narodnostno načelo in tozadevne resolucije z naših shodov pozivljamo slovensko dijaštvo, da se prične temeljitejši bavit z vprašanji, ki izvirajo iz cilja »Združena Slove-nija«. (Referent dr. iur. Ivan Sajovic.)

2. K vseučiliškemu vprašanju:

1. Akademiki, zbrani na IV. narodno-radikalnem shodu v Ljubljani, zahtevajo ustanovitve slovenske vseučilišča s sedežem v Trstu, ki bi ustrezalo potrebam obeh slovanskih narodov na jugu. Z ozirom na gospodarski in merkantilni značaj Trsta bi bila naloga takega zavoda, gojiti posebno v okvirju državnoslovne in pravne fakultete tudi gospodarsko praktične, pomorske in trgovinske discipline. Ustanovitve slovenske in laške fakultete veže junktim, tako sicer, da se brez istočasne ustanovitve slovenske ne sme otvoriti italijanska pravna fakulteta.

2. Izrekajo se za popolno reciproci-teto zagrebškega vseučilišča za vse dežele Avstro-ogrske monarhije.

3. Pozivlja se vlada, da odpravi gorostasne razmere na šolskem polju po slovenskih deželah in zlasti v Trstu in da ustanovi nemudoma prepotrebne slovenske ljudske, strokovne in srednje šole.

4. Pozivlja se vlada, da pospešuje z gmotnimi sredstvi habilitacijo slovenskih docentov na kateremkoli vseučilišču Avstro-ogrske monarhije za bodoče slovensko vseučilišče.

5. Pozivlja se politično društvo »Edinost« kot poklicana politična organizacija tržaških Slovencev, da ustvari akcijski odbor, ki naj bi se ustavno bavil z našim vseučiliškim vprašanjem in vodil priprave, kakor tudi vodil vse politično in časopisno delo za slovensko vseučilišče.

6. Pozivljajo se vsi poslanci, deželni zbori, občine in društva, da ukrenejo vse potrebno v tem oziru, oziroma da izpremenijo svoje dosedanje sklepe v smislu naše sedanje zahteve »Slovensko vseučilišče v Trst«. (Referent dr. fil. Lavo Čermelj.)

3. K verskemu vprašanju:

Naloga države je, da čuva potom svojih osnovnih zakonov svobodo vere in vesti. To zahteva strpnost napram vsem konfesijam, ki jih je smatrati v naših konkretnih razmerah za glavni predpogoj uspešne rešitve jugoslovanskega vprašanja. Taka strpljivost pa ni istovetna z diferentnostjo napram verskim problemom, ki kot izrazi višje čuvstvenosti predstavljajo važne etične vrednote. Ako se pa uveljavljajo konfesionalni nazori na netičen način in ki je škodljiv narodnemu in državnemu sožitju, ni boja proti tem pojavom smatrati za protiverski pokret.

Z ozirom na naš celoten naroden položaj ne kaže trositi sil z usiljevanjem izvestnega racionalističnega svetovnega nazora med najširšimi narodnimi sloji. Dokler intenzivna splošna kultura ne prešinja vseh socialnih razmer in dokler ob-

stoja sedanja ekonomska nerazvitost, ni mogoče namah in uspešno nadomestiti današnje oblike verovanja doslej zamenjenih slojev s povsem novim načinom naziranja. Ne smemo namreč prezreti, da je treba zadovoljevati najvažnejšim predpogojem narodnega obstanka. Pač pa je pričakovati, da s prodiranjem občne kulture in višjih življenjskih oblik bo verski in socialni moment podvržen trenutnemu kulturnemu stanju odgovarjajoči preobrazitvi.

Ker se temeljno razlikujejo znanstvene in verske predpostavke, ni z verskimi naziranjem pobijati znanstva, istotako kakor ni mogoče z znanstvenimi argumenti zavračati verskih pojavov. Zahtevati je povsem svobodni razvoj udejstvovanja znanstvenega mišljenja in želeti je, da najdejo vse sile, ki stremijo za splošnim kulturnim razvojem, na vseh poljih svobodno torišče.

Po resolucijah so se jele obravnavati interne zadeve: organizacija, publikacija, taktika. Referent predsednik eksekutive Ivan Zorman poda vsebino in način celokupnega sedanjega udejstvovanja narodno-radikalne struje in poda konkreten načrt za prihodnost. Po obširni in temeljiti debati so se sklenili važni sklepi internega značaja, katerih posledice se kažejo v najbližji prihodnosti.

Iz naše organizacije.

Goriško.

Učiteljsko društvo za goriški okraj zboruje dne 3. oktobra t. l. v dvorani »Trgovskega Doma« ob 10. uri dopoldne. Dnevni red: 1. Zapisnik. 2. »O nekaterih vprašanjih moderne vzgoje«, predava gospod ravatelj Viktor Bežek. 3. Predlogi in nasveti. K mnogobrojni udeležbi vladno vabi odbor.

Politiški pregled.

* **Za narodne manjšine.** Moravski češko-nemški permanentni politični odbor osmerice moravskega deželne zboru je imel sejo, v kateri je socialno-demokratski poslanec Prokeš podal predlog glede varstva narodnih manjšin na Nižje Avstrijskem. Prokešev predlog zahteva, naj vlada uvede na Nižjem in Zgornjem Avstrijskem narodni kataster in naj izpremeni državni volilni zakon za ti deželi toliko, da se razdele mandati po narodnosti ter dobe Čehi na Nižjem in Zgornjem Avstrijskem tudi svoje zastopstvo v državnem zboru. Isto zahteva Prokeš tudi za oba deželna zboru ter za mestni občinski svet dunajski.

* **Poslanka Kuneticka v Monakovem.** Poslanka Vikova-Kuneticka je dobila poziv organizacije nemških žena, ki zboruje te dni, da bi prišla v Monakovo in priredila nekaj predavanj.

* **Proti francoskemu učiteljstvu.** Prefekti so dobili od vlade navodila, naj ugotove one učitelje, ki so podpisali manifest, ki ga je razglasil učiteljski sindikat in v katerem se pozivljajo republikanci, naj podpirajo stvar učiteljev.

Srednješolski vestnik.

** **Nemško-slovenski gimnazijski razredi.** Na tem zavodu je bilo začetkom novega šolskega leta sprejetih 191 učencev, in sicer šteje I. razred 71, II. razred 56 + 1, III. razred 36 + 1 in IV. razred 25 + 1 učencev. I. in II. razred se bosta delila. Proforski zbor se v toliko izpremeni, da je na zavod imenovan za učitelja Rabuza iz Maribora.

** **Hrvaška in italijanska gimnazija v Zadru.** Na hrvaško gimnazijo v Zadru se je letoš pisalo 112 učencev, na italijansko pa 35, med temi večina takih, ki jih hrvaška zaradi pomanjkanja prostora ni mogla sprejeti.

** **Gimnazijec streljal na profesorja z revolverjem.** Učenec 4. gimnazijskega razreda v St. Hipolitu, Rudolf Hlawatsch, je bil od prof. Schmidta posvarjen, kar je fanta tako raztogotilo, da je potegnil revolver in na profesorja streljal. Profesor se je še pravočasno skril za kateder. Učenec je bežal iz sobe, na hodniku je pa streljal na šolskega slugo, ki ga je hotel prijeti, a ga ni zadel, nakar je dijak ustrelil nase in se ustrelil.

** **Srednje šolstvo.** Za suplente so imenovani: za I. gimn. v Ljubljani: Kobal, Bradač, Dolenc, Gnezda, Grošelj, Osana, Prebil, Sodnik, Volavšek in Zidar; za II. gimn.: Pavlič, Škerlj, in Leskovšek; za Kranj: dr. Mischitz, Malnar, Dolžan, Kmet in dr. Kotonik; za Novo mesto: dr. Rožman, Prosen, in Stopar; za Idrijo: dr. Omersa.

** **Na kranjskih realkah** se vrši odslej verouk v 7. razredu po dve uri na teden.

Šolske potrebščine Marija Tičar

vseh vrst priporočila cenj. učiteljstvu in sl. šolskim vodstvom

trgovina s papirjem in galanterijo
Ljubljana, Sv. Petra cesta šte. 26
(nasproti „Zlate kaplje“.)

Zaloga Grubbauerjevih in Slatnar-
jevih zvezkov ter vseh priprav za
obratno-nadaljevalne šole.

Cene nizke!

Postrežba točna!

**** Češki jezik na nemških srednjih šolah.** Ravnateljstva nemških srednjih šol na Češkem so dobila odlok naučnega ministra, s katerim se naroča, uvesti od šolskega leta 1912/13 naprej sukcesivno na gimnazijah in realnih gimnazijah z nemškim učnim jezikom pouk v češkem jeziku kot relativno obilgaten in na realkah z nemškim učnim jezikom kot neobligatni predmet. Nemški listi pravijo, da je za Nemce potrebno znanje slovanskih jezikov. Pripravljen mora biti nemški naraščaj, da bo razširjal nemško kulturo na Balkanu. Češki jezik je ključ vsem drugim slovanskim jezikom!

**** Osebnosti.** Za suplenta na gorjsko realko je prišel dr. Janko Kotnik iz Celovca, za suplente na gimnazijo pa: dr. K. Pirjevec, dr. Rostohar in J. Zimmerman.

**** Na gimnaziji v Gorici** je letos v prvem razredu 7 oddelkov: 3 slovenski, 3 laški in 1 nemški. Nemški razred je napolnila laška in slovenska nespametnost!

**** Nova učna knjiga.** Ministrstvo za uk in bogočastje je z odlokom z dne 13. t. m., št. 36.933, odobrilo novo učno knjigo: Latinska vadnica za III. razred gimnazij in realnih gimnazij, sestavljen dr. Josip Pienbacher. Cena K 2.

Kranjske vesti.

—r— Zdivjana ženska v šolski sobi. Iz Mirne peči poročajo: Pretekli terek med popoldanskim šolskim poukom je prišla v šolo Margareta Gorenc, kočarica iz Polane ter zahtevala od učiteljice drugega razreda, Franciške Severjeve, neko knjigo, češ da jo je kupila pred dvenajsetoma za svojo hčerko. Učiteljica je Marjeti Gorenc odgovorila, da ji ni o knjigi ničesar znanega in je nato poklicala učiteljico Kavčičevo, ki naj bi povedala o knjigi. Ko je pa učiteljica Kavčičeva stopila v lokal drugega razreda, jo je Gorenc po kratkem razgovoru začela tako grdo psovati, in kričati, da je prišel tudi učitelj tretjega razreda, Franc Ivanc, zraven in izkušal ljuto žensko pomiriti in jo spraviti iz šolskega poslopja. A tudi ta je ni mogel pomiriti, marveč je Gorenc tudi njega opsovala in mu prisolila klofuto. Končno se je še oglasil v šolskem poslopiju Jožef Koščak, predsednik okr. šolskega sveta ter tudi ta vplival na Margareto Gorenc, da naj bi bila mirna in tiha, kar pa tudi ni veliko pomagalo. Nazadnje so vendarle žensko vun spodili. Zunaj pa je Gorenc pobrala precejšen kamen ter ga zagnala proti gosp. J. Koščaku, ki je stal v njeni bližini. Gorenc so naznanili orožnikom.

—r— Ljudsko šolstvo. Novomeški okrajni šolski svet je imenoval abs. učit. kandidatino Marijo Kern za porviziorno učiteljico in voditeljico na enorazrednici v Žvircah. — Abs. učit. kandidat Ivan Verbič je imenovan za prov. učitelja na petrazrednici v Borovnici. Imenovani so: Jož. Lavrič za nadučitelja v Kovorju; Terezija Rant, učiteljica na Malenskem vrhu. — Upokoji se učiteljica Roza Špilar-Jelenc. — Ustanove Leopolda Philipp dobe Franciška Grum, Franciška Zupančič, Ana Grebenc, Terezija Vranič, Leopoldina Abram in Teodor Račič. — Verouk se bo v 6., 7. in 8. razredu učil po dve uri na teden, ako c. kr. učno ministrstvo pritrdi. — Milan Vršič iz Ljutomer, absolvent učiteljske akademije na dunajskem pedagogiju, je imenovan za strokovnega učitelja na meščanski šoli v Krškem.

Štajerske vesti.

—š— Umrla je na Vidmu ob Savi gošpa Anica Voglarjeva, rojena Knapičeva, soproga našega tovariša Frana Voglarja, učitelja v Celju, in hčerka tov. Knapiča, nadučitelja na Vidmu, stara komaj 26 let. Pokojnica, ki je bila blaga žena in ljubeča mati, ostavlja sinka Branka. Zavedni slovenski ženi in materi bodi ohranjen najblajši spomin! Preostali naše odkritosrčno sožalje!

—š— Štajerski deželni šolski svet je imel v torek, dne 17. septembra, prvo sejo po počitnicah. Imenovani so bili: provizor, učiteljica Marija Rojnik v Gorici za definitivno istotam, prov. učitelj v Slov. gradu (okolici) Ivan Korže za definitivnega v Braslovcah, def. učitelj v Laškem trgu Rihard Pestevšek za def. učitelja na Vranskem, prov. učitelj v Slivnici pri Celju Leon Dobnik za definitivnega istotam, prov. okrajni pomožni učitelj za politiški okraj Brežice Janko Ličar za def. pomož-

nega učitelja za isti okraj, def. učitelj Martin Repič za učitelja in šolskega vodjo v St. Joštu na Kozjaku, def. učiteljica v Ščavnici Mar. Vokan za def. učiteljico v St. Ožbaltu ob Dr. prestavljen je nadučitelj v Dobju Valentin Pulko v Gorico pri Mozirju in nadučitelj v Gorici Radoslav Knaflič v Dobje pri Planini. V začasni pokoj sta stopili def. učiteljica v Laškem Albina Cuntara in def. učiteljica v St. Vidu pri Planini Jožefina Bezla. Nadučitelju Karlu Marschitzu, ki je stopil v pokoj, je izrekel deželni šolski svet za njegovo dolgoletno delovanje priznanje in zahvalo. Marschitz je bil nadučitelj v Letušu pri Mozirju.

—š— Nemško državno obrtno šolo hočejo dobiti v Celje. To je povedal v eni zadnjih občinskih sej novozaprizeženi celjski župan dr. Jabornegg.

—š— Ormož. Našega tovariša nadučitelja Rajšpa je zadel drugi hud udarec. Dne 11. t. m. smo komaj spremili k večnemu počitku njegovo ženo, a 21. t. m. mu je umrl nagel smrti njegov oče tovariš Matevž Rajšp, upokojen nadučitelj pri Sv. Jurju v Slovenskih gorah. Pokojnik, ki je dosegel starost 74 let, je bil vedno zdrav in čvrst ter jako priljubljen, kar kaže, da je bil častni občan vseh občin Sv. Jurjevske župnije. — Tovarišu Rajšpu naše iskreno sožalje, pokojniku pa blag spomin!

—š— Društvo »Selbsthilfe der Lehrerschaft Steiermarks«. Odbor naznanja: Umrl so člani Josip Artner dne 18. julija, Viljem Wolf dne 21. julija, Ivan Blum dne 1. septembra in Robert Mahr dne 9. septembra (102. — 105. smrtni slučaj.) Doneski po 8 K naj se po možnosti tekom meseca oktobra polno vplačajo.

—š— Drobiz. Torej celih sedem članov šteje Slomškova zveza izmed 2921 organiziranih učiteljev in učiteljic na Štajerskem. Da se med nami nahajajo ljudje ki pljujejo v svojo lastno škodo, je pač dokaz, da taki učitelji in učiteljice ne mislijo z lastno glavo, dokler vsi skupaj ne padejo v propad. — Pomilovanja vredne siriote, ki ne znajo ločiti sovražnika od prijatelja; pa tudi poguma nimajo, trpeti za svoje mladostne ideale. — Mi pa ne vpogamejo glave in ostanemo zvesti svojim naprednim načelom do groba, ker enkrat mora tudi učiteljtrpin doživeti boljše čase, čeravno sedaj klerikalna armada preganja nas in izkuša ogreniti nam življenje ter vzeti nam celo vsakdanji kruh.

— Nekaj načelnik krajnega šolskega sveta je tožil šolskega vodjo radi žaljenja časti, in priče so prisegale in načelniku pomagale. Ker toženi učitelj ni hotel poravnave, je bil obsojen in bi moral plačati vse stroške, pa mož se ni vdal, pritožil se je na višje sodišče in tam srečno zmagal, bil je od obtožbe popolnoma oproščen, in načelnik krajnega šolskega sveta mora plačati vse sodnijske stroške I. in II. instanc in dva odvetnika. — Tako se godi na Štajerskem! — V St. Vidu pri Ptujju je bilo razpisano učiteljsko mesto in v razpisu je krajni šolski svet naznanil, da je učitelju na razpolago stanovanje, obstoječe iz dveh sob, kabineta, kuhinje in kleti. Ko je pa učitelj prišel, niso mu hoteli modri možje dati stanovanja. Učitelj mož je tožil krajni šolski svet, pri sodišču zmagal in krajni šolski svet ima plačati do 300 K stroškov. — Nemška učiteljica Zwergerja je zaradi raznih tožb okrajni šolski svet dne 15. julija 1912 iz službe odslovil. Učitelj značaj se je pritožil na c. kr. deželni šolski svet v Gradcu in ta je odlok okrajnega šolskega sveta razveljavil, ker nobeden okrajni šolski svet nima pravice že zakonito imenovanih učiteljev iz službe odsloviti. — Neka učiteljska kandidatinja z zrelostnim izpričevalom za nemški in slovenski pouk, hči učitelja, ki je za narodne zadeve že mnogo žrtvoval, je prošila za neko izpraznjeno mesto pri Družbi Sv. Cirila in Metoda — klerikalci imajo svojo »Stražo« — pa prošnja je bila zavrnjena. Sedaj pa vprašamo, kdo je več storil za to družbo, nego učiteljstvo? Zakaj se torej ne ozira na naše otroke? Pač živimo v času, ko tudi naši ljudje zapostavljajo nas in naše otroke! Slovenski štajerski poslanci pa so nemškim poslancem rekli: »Ihr dürft den Lehrern alles bewilligen, aber ihr dürft dafür nicht einen Kreuzer Umlagen einheben!« Ali niso slovenski poslanci modre bučice? Učitelji pa gledajmo in čakajmo boljših časov!

SUKNO in modno blago za gospode in gospe priporočila izvorna hiša
Prokop Skorkovský in sin
v Humperdu na Celjskem
Vzorci na željo franco. Zelo
zmerne cene. Na željo damu
izgotovili gospodke obleke.

Tržaške vesti.

—t— Politika v anagrafičnem uradu in naša šolska mizerija. Prejeli smo: Ako ima anagrafični urad pravico do izdavanja brezplačnih izpisov za komunalne šole, je naravnost njegova dolžnost, da jih izdaja tudi za naše in državne šole, ker imajo pravico javnosti. Čim nas državni in občinski uradi ne odklanjajo v izvrševanju dolžnosti napram državi in občini, nas tudi ne smejo odklanjati, kadar zahtevamo enako pravo. Tista oblast torej, ki dovoljuje komunalnim šolam brezplačne izpiske na anagrafičnem uradu, mora jih izsiliti tudi za naše šole. — Ob tej priliki nekaj o odklanjanju naših otrok v slovenskih šolah. Slovenski otrok spada v slovensko šolo! — to priznavamo in naglašamo vsi. Vendar morajo vodstva naših šol odklanjati mnogokatega otroka, ker — ni prostora. In res ga ni. Na drugi strani pa zahteva državni zakon od nas, da pošiljamo svoje otroke v šolo. Iz tega pa izhaja za državo dolžnost, da skrbi ona za dovoljno prostora. Država naj poskrbi za paralelke in naj nas ne sili, da bi sami gonili svoje otroke v potujočevalnice in raznarodovalnice! Država naj poskrbi sredstva za potrebne paralelke in naj pouk uredi tako, da bo mogel sleherni naš otrok v šolo, ki bo koristna njemu in narodu, kateremu pripada. Prav v smislu avstrijskih državnih zakonov! Zahtevajmo to najenergičneje. Odbor naših staršev in politično vodstvo pa naj bosta neustrašena tolmača te narodne zahteve in energije.

—t— Otroški vrtec pri Sv. Jakobu otvorijo 1. oktobra 1912. Vpisovanje se vrši v soboto, dne 28. septembra, in ponedeljek, dne 30. septembra, v prostorih otroškega vrtca Kjarbola Zgornja št. 11, stara policija, I. nadst. Slovenski starši, ki imajo otroke sposobne za otroški vrtec, naj si takoj preskrbijo krstni izpis in izpričevalo o zdravju obeh ter o cepljenju koz. Brez teh listin se ne bo moglo sprejemati otrok v otroški vrtec.

—t— Na c. kr. pripravnišči za nemške srednje šole v Trstu se je priglasilo toliko učencev, da jih bodo morali odkloniti najmanj za en pošten razred. Ker imamo v Trstu samo nemške in italijanske srednje šole, bodo morali naši ljudje svoje otroke poslati mesto na nemško — na italijanske pripravnišče za srednje šole. Da bi kaj takega ne škodilo le naši stvari, ampak tudi državnim ideji — saj bi se na ta način vzgajale le poturice, ki so hujski od Turka — opozarjamo merodajne faktorje, da pravočasno napravijo svojo dolžnost.

—t— Povodoma glavne CM. skupščine v Trstu dne 22. septembra prirede združeni odbori tukajšnjih podružnic 3 velike ljudske veselice in sicer: pri sv. Ivanu, v Rojanu in v Škedenju. Na teh veseliceh bodo sodelovale podružnice, ki spadajo v to obližje. Za raznovrsten program je preskrbljeno. Ker je pa pričakovati velike udeležbe, prosí glavni odbor, naj se posetniki udeležbe najbližje veselice, da bo povsod častna udeležba.

—t— C. kr. nemška državna realka. Vpisovanje v prvi razred se vrši dne 30. t. m., v drugi in ostale razrede pa dne 2. oktobra v novem šolskem poslopiju ulice Pasquale Besengi št. 14.

—t— Naša šola pri Sv. Jakobu. Slovenske starše pri Sv. Jakobu opozarjamo na to, da se bo vršilo vpisovanje v našo novo šolo v ulici Giuliani prve dni oktobra, ko bo stavba končana. Do takrat naj starši potpre te obdrže otroke doma. V novi šoli bo prekrasnih prostorov za vso našo mladino pri Sv. Jakobu.

—t— Tržaško nemštvo prav pridno napreduje in se ne more pritoževati, da nima šol v svojem domačem jeziku. Država izda za nemške šole v Trstu ogromne vsote, medtem ko so njeni prispevki drugače za naše slovenske šole dosti bolj skromni. 1. oktobra se odpre v Trstu šestrazredni dekliški licej z nemškim učnim jezikom. Razentega dobe Nemci tudi še letos dvorazredno trgovsko šolo za dekleta in poleg tega še enoletni trgovski kurz, ako bo dovolj obiskovalk.

Goriške vesti.

—g— Narodna šola na Bianči. V prvem razredu je 47 otrok, v drugem 24. Otroški vrtec bo štel okoli 60 otrok.

—g— Laška kultura. V Gorici so potrgali na veliko mestih goriški Lahi lepake za javna predavanja »Narodne prosvete

v Gorici.« Svoje pobainstvo so s tem dokazali, škodovali nam niso ničesar. Sicer pa od takih kulturnoscev ni nič nepričakovanega, da si privoščijo v svoji strasti tako veselje in se znosijo nad slovenskimi lepaki, saj se je še na Kranjskem dogodil slučaj, da je omikan in olikan kaplan v svojem verskem fanatizmu strgal lastnoročno z zida sokolski plakat.

—g— Novo društvo. Na Barki pri Divači so ustanovili bralno in pevsko društvo »Novi Balkan«. Predsednik društva je učitelj Josip Toroš.

—g— Deželni zavod za gluhoneme v Gorici. Izvedejo se preuredbe poslopja za gluhoneme. Obenem se pokrije pod poslopjem hudournik Koren s Placute do ožine Pacassi. Stalo bo to delo 83.000 K. Delo začne baže prihodnjo pomlad.

—g— Priporočamo narodnega brivca Frana Novaka v Gorici, Gosposka ulica 1. Več glej v inseratu.

Splošni vestnik.

Ustanovni občni zbor »Socialne Matice«. V nedeljo dopoldne ob deveti uri se je vršil v »Nar. domu« v Trstu ustanovni občni zbor »S. M.«, Predsedoval je dr. B. Vošnjak, ki je v uvodnem govoru pomenjeval pomen in namen »Soc. M.« Sestanku je prisostvoval dr. O. Rybář, dr. Ilešič, dr. Kukovec, prvomestnik CMD, Senekovič, dr. Gregor Žrjav, dr. Čok in mnogo drugih gospodov, ki se zanimajo za publicistiko znanstva. Po malih izpremembah pravil, ki jih je predložil zborovalec Vlad. Knaflič, so se pravila odobrila. Po kratki razpravi je bil izvoljen odbor sledečih članov: dr. B. Vošnjak, dr. Brezinger, dr. Ozvald, O. Čok, Fr. Kos, dr. Mrhar, dr. Pivko, E. Gangl, dr. Lončar, V. Knaflič, dr. Fettih in dr. Ilešič.

Obisk c. kr. drž. realke v Idriji. Na imenovanem zavodu je letos dijakov: pripravljalni razred 24, I. razred 35 (+ 2), II. razred 17, III. razred 19 (+ 3), IV. razred 22 (+ 1), V. razred 26 (+ 1), VI. razred 16, VII. razred 23. V vsem torej 182 dijakov in 7 privatistinj; za osem manj nego lansko leto.

Uspesoblenostne preizkušnje za obče ljudske in za meščanske šole v terminu meseca novembra se prične pri c. kr. izpraševalni komisiji v Ljubljani v ponedeljek, dne 4. novembra ob 8. uri na c. kr. učiteljsku v Ljubljani. Pravilno opremljene prošnje za pristup k usposoblenostni preizkušnji je po predpisanim službenem potu pravočasno vložiti tako, da bodo do 26. oktobra v rokah izpraševalne komisije.

V sredo dne 25. t. m. je bila uradna okrajna učiteljska konferenca za litijski šolski okraj. Ob tej priliki se je izvršila tudi volitev dveh zastopnikov učiteljskega v c. kr. okrajnem šolskem svetu. Seveda da so postavili svoja kandidata tudi Slomškarji »značajnega« Fortunata Lužarja in še »značajnejšega« Janko Polaka, ki sta pa sramotno propadla. Izvoljena sta z veliko večino naša vrla tovariša Jos. Zajec in Bernard Andoljšek. Živel! značajni volilci, živel! vrla neustrašena zastopnika!

Dežela brez doktorskih naslovov. Ena izmed največjih držav na svetu, Brazilija, nima nobene prave univerze, še manj pa njeni prebivalci doktorske naslove. V Braziliji so sicer visoke šole za zdravnike, inženere, juriste, toda zavoda nima nobenega, na katerem bi bile združene dve ali več fakultet. Pred nekaj časa so nameravali zgraditi v San Paulu pravo univerzo, a ostalo je samo pri načrtu. Pri tej priliki so brazilijanski zakonodajci revidirali tudi visokošolske izpite in sklenili sledeče: Kdor izvrši na kaki brazilijanski fakulteti končni izpit, dobi pač izpričevalo, ne pa doktorskega naslova ali kakega drugega priimka. Podeljevanje doktorskega naslova more namreč provzročiti razliko med stanovci, kar se pa ne strinja z načeli demokratske republike.

Cenjene naročnike opozarjamo na nov oglas v svojem listu, ki ga objavlja A. Luznik iz Dornberga. — Ker vemo, da g. A. Luznik vsem svojim naročnikom kar najbolj postreže, zato njegovo trdiko kar najtopleje priporočamo!

Razgled po šolskem svetu.

— Katoliško vseučilišče. Iz Solnograda poročajo: Govore, da bo katoliško vseučilišče v Solnogradu otvorjeno leta 1916., ko bodo slavili stoletnico, odkar spada Solnograd k Avstriji.